

A Call to Worship

By: Tzophia Stepansky

1. Vayikra 1:1

<p>Hashem called to Moses and spoke to him from the Tent of Meeting, saying:</p>	<p>וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם וַיִּדְבֹר ה' אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר:</p>
--	--

2. Sifra 1:6

<p>6) I might think that there was kriyah only for this dibbur. Whence is it derived that the same is true for all the dibroth in the Torah? From "from the ohel moed" — from the ohel moed on, kriyah precedes dibbur.</p>	<p>יכול לא היתה קריאה אלא לדיבור זה; מנין לכל הדברות שבתורה? תלמוד לומר "מאהל מועד" – כל שהוא מאהל מועד הקדים קריאה לדיבור.</p>
---	---

3. Sifra 1:7

<p>7) I might think that kriyah preceded only dibbur. Whence is it derived that the same is true for amiroth ("sayings") and tzivuyin ("commandings") as well? R. Shimon said: From (Ibid. 2): "daber ... ve'amarta" — the same applies to amiroth and tzivuyin.</p>	<p>[ז] יכול לא היתה קריאה אלא לדברות בלבד; מנין אף לאמירות ולצווין? אמר ר' שמעון, תלמוד לומר 'דיבור' 'וידבר' – אף לאמירות ולצווין.</p>
--	--

The Three Examples:

A. The Sneh

4. Shemot Chapter 3:1-7

<p>Now Moses, tending the flock of his father-in-law Jethro, the priest of Midian, drove the flock into the wilderness, and came to Horeb, the mountain of God. A messenger of ה appeared to him in a blazing fire out of a bush. He gazed, and there was a bush all aflame, yet the bush was not consumed. Moses said, "I must turn aside to look at this marvelous sight; why doesn't the bush burn up?" When ה saw that he had turned aside to look, God called to him out of the bush: "Moses! Moses!" He answered, "Here I am." And [God] said, "Do not come closer! Remove your sandals from your feet, for the place on which you stand is holy ground!" and continued, "I am the God of your father's [house]—the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob." And Moses hid his face, for he was afraid to look at God. And ה continued, "I have marked well the plight of My people in Egypt and have heeded their outcry because of their taskmasters; yes, I am mindful of their sufferings.</p>	<p>וּמִשָּׁה הָיָה רֹעֵה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתֵנוּ כִּהְנוּ מִדְּבַר וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹקִים חֹרֵב: וַיֵּרָא מִלְאָךְ ה' אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסִּנֵּה וַיִּרְא וְהִנֵּה הַסִּנֵּה בֹעֵר בָּאֵשׁ וְהַסִּנֵּה אֵינֶנּוּ אֶבֶל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמַּרְאֶה הַזֶּה לִּי הֲיִדְבֹר לִי אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּים: וַיֹּאמֶר ה' כִּי סַר לְרְאֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹקִים מִתּוֹךְ הַסִּנֵּה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים קְרֹב הָלֵם שְׁלִי־נִעְלִיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו אֲדַמְתִּיךָ הוּא: וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹקֵי אֲבִיךָ אֱלֹקֵי אַבְרָהָם אֱלֹקֵי יִצְחָק וְאֱלֹקֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֹּר מִשָּׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִהִבֵּית אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר ה' רְאֵה רְאִיתִי אֶת־עַנְיֵי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת־צַעֲקוֹתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נַגְשָׁיו כִּי יִדְעִיתִי אֶת־מַכְאֲבוֹיו:</p>
--	---

B. Har Sinai

5. Shemot 19

<p>On the third new moon after the Israelites had gone forth from the land of Egypt, on that very day, they entered the wilderness of Sinai.</p> <p>Having journeyed from Rephidim, they entered the wilderness of Sinai and encamped in the wilderness. Israel encamped there in front of the mountain, and Moses went up to God. ה called to him from the mountain, saying, "Thus shall you say to the house of Jacob and declare to the children of Israel: 'You have seen what I did to the Egyptians, how I bore you on eagles' wings and brought you to Me. Now then, if you will obey Me faithfully and keep My covenant, you shall be My treasured possession among all the peoples. Indeed, all the earth is Mine, but you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation.' These are the words that you shall speak to the children of Israel."</p> <p>Moses came and summoned the elders of the people and put before them all that ה had commanded him. All those assembled answered as one, saying, "All that ה has spoken we will do!" And Moses brought back the people's words to ה.</p> <p>And ה said to Moses, "I will come to you in a thick cloud, in order that the people may hear when I speak with you and so trust you ever after." Then Moses reported the people's words to ה, and ה said to Moses, "Go to the people and warn them to stay pure today and tomorrow. Let them wash their clothes.</p> <p>Let them be ready for the third day; for on the third day ה will come down, in the sight of all the people, on Mount Sinai.</p> <p>You shall set bounds for the people round about, saying, 'Beware of going up the mountain or touching the border of it. Whoever touches the mountain shall be put to death without being touched—by being either stoned or shot; beast or person, a trespasser shall not live.' When the ram's horn sounds a long blast, they may go up on the mountain."</p> <p>Moses came down from the mountain to the people and warned the people to stay pure, and they washed their clothes.</p> <p>And he said to the people, "Be ready for the third day: [the men among] you should not go near a woman."</p>	<p>בה' השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני:</p> <p>ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחננו במדבר ויחוושם ישראל נגד ההר:</p> <p>וימשה עלה אל־האלקים ויקרא אליו ה מן־ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל:</p> <p>אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על־כנפי נשרים ואבא אתכם אלי:</p> <p>ועתה אם־שמעו תשמעו בקלי ושמרתם את־בריתי והייתם לי סגלה מכל־העמים כִּי־אֶל־יִשְׂרָאֵל:</p> <p>ואתם תהיו־לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל־בני ישראל:</p> <p>ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל־הדברים האלה אשר צוהו ה:</p> <p>ויענו כל־העם יחדו ויאמרו כל אשר־דבר ה נעשה ונשב משה את־דברי העם אל־ה:</p> <p>ויאמר ה אל־משה הנה אנכי בא אליך בצעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם־כן יאמינו לעולם ויגד משה את־דברי העם אל־ה:</p> <p>ויאמר ה אל־משה לה אל־העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם:</p> <p>והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ה לעיני כל־העם על־הר סיני:</p> <p>והגבלת את־העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בקהר ונגע בקצהו כל־הנגע בקהר מות יומת:</p> <p>לא־תגע בו יד כִּי־סקול וסקל או־יורה יורה אם־בהמה אם־איש לא יתיה במשחׁה היבל המה יעלו בקהר:</p> <p>וירד משה מן־ההר אל־העם ויקדש את־העם וכבסו שמלתם:</p> <p>ויאמר אל־העם הניו נכנים לשלשת ימים אל־תגשו אל־אשה:</p> <p>ויהי ביום השלישי בקנת הבקר ויהי קולת ובקאים וענו כבד על־ההר וקל שפר תזק מאד ויחרד כל־העם אשר במחנה:</p> <p>ויצא משה את־העם לקראת האלקים מן־המחנה ויתיצבו בתחתית ההר:</p> <p>והר סיני עשן כל־יום אשר ירד עליו ה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל־ההר מאד:</p>
---	--

<p>On the third day, as morning dawned, there was thunder; and lightning, and a dense cloud upon the mountain, and a very loud blast of the horn; and all the people who were in the camp trembled. Moses led the people out of the camp toward God, and they took their places at the foot of the mountain. Now Mount Sinai was all in smoke, for ה had come down upon it in fire; the smoke rose like the smoke of a kiln, and the whole mountain trembled violently. The blare of the horn grew louder and louder. As Moses spoke, God answered him in thunder. ה came down upon Mount Sinai, on the top of the mountain, and ה called Moses to the top of the mountain and Moses went up. ה said to Moses, "Go down, warn the people not to break through to ה to gaze, lest many of them perish. The priests also, who come near ה, must stay pure, lest ה break out against them." But Moses said to ה, "The people cannot come up to Mount Sinai, for You warned us saying, 'Set bounds about the mountain and sanctify it.'" So ה said to him, "Go down, and come back together with Aaron; but let not the priests or the people break through to come up to ה, lest [God] break out against them." And Moses went down to the people and spoke to them.</p>	<p>ויהי קול השופר הולך ותזקק מאד משה ידבר והאלקים יעננו בקול: וירד ה עליהר סיני אל־ראש ההר ויקרא ה למשה אל־ראש ההר ויעל משה: ויאמר ה אל־משה רד העד בעם פוֹי־הָרְסוּ אֶל־הַ לְרֵאוֹת וּנְפֹל מִמֶּנּוּ רָב: וגם הכהנים הנגזשים אֶל־הַ יתקדשו פוֹי־פְרִיץ בָּהֶם ה: ויאמר משה אֶל־הַ לֹא־יִוָּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הַר סִינַי כִּי־אֵתָהּ הַעֲדַתָּה בְּנֹוֹ לֵאמֹר הַגִּבַּל אֶת־הַהָר וקדשתו: ויאמר אֵלָיו ה לֹד־רֵד וְעֲלִית אִתָּהּ וְאֶהְרֹו עִמָּךְ וְהַכְּהֹנִים וְהָעָם אֶל־יְהָרְסוּ לַעֲלֹת אֶל־הַ פוֹי־פְרִיץ־בָּם: וירד משה אֶל־הָעָם ויאמר אֲלֵהֶם: {ס}</p>
---	---

6. Shemot 24:12-18

<p>Hashem said to Moses, "Come up to Me on the mountain and wait there, and I will give you the stone tablets with the teachings and commandments which I have inscribed to instruct them." So Moses and his attendant Joshua arose, and Moses ascended the mountain of God. To the elders he had said, "Wait here for us until we return to you. You have Aaron and Hur with you; let anyone who has a legal matter approach them." When Moses had ascended the mountain, the cloud covered the mountain. The Presence of ה abode on Mount Sinai, and the cloud hid it for six days. On the seventh day [God] called to Moses from the midst of the cloud. Now the Presence of ה appeared in the sight of the Israelites as a consuming fire on the top of the mountain. Moshe went inside the cloud and ascended the mountain; and Moshe remained on the mountain forty days and forty nights.</p>	<p>וַיֹּאמֶר הַ אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הַהָר וְהָיִה־יְשָׁם וְאֶתְנֶה לְךָ אֶת־לְחֹת הָאֲבֹן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם: וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיְהוֹשֵׁעַ מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָרֹ הָאֱלֹקִים: וְאֶל־הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ־לִנְוֹ בְּיָהּ עַד אֲשֶׁר־נָשׁוּב אֵלֵיכֶם וְהָיָה אֶהְרֹו וְחֹוֹר עִמָּכֶם מִי־בַעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֲלֵהֶם: וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת־הָהָר: וַיִּשְׁכֵּן כְּבוֹד־הַ עַל־הָר סִינַי וַיִּכַּסְהוּ הָעָנָן נֹשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָנָן: וַיִּמְרָאֵהוּ כְבוֹד הַ פָּאֵשׁ אֲכָלַת בְּרָאשׁ הָהָר לְעֵינַי בְּנִי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֵא מֹשֶׁה מִתּוֹךְ הָעָנָן וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה:</p>
--	---

C. Vayikra (End of Shemot)

7. Shemot 40:33-38

<p>And he set up the enclosure around the Tabernacle and the altar, and put up the screen for the gate of the enclosure. When Moses had finished the work, the cloud covered the Tent of Meeting, and the Presence of Hashem filled the Tabernacle. Moses could not enter the Tent of Meeting, because the cloud had settled upon it and the Presence of Hashem filled the Tabernacle. When the cloud lifted from the Tabernacle, the Israelites would set out, on their various journeys; but if the cloud did not lift, they would not set out until such time as it did lift. For over the Tabernacle a cloud of Hashem rested by day, and fire would appear in it by night, in the view of all the house of Israel throughout their journeys.</p>	<p>וַיִּכַּס הָעֲנַן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד ה' מָלָא אֶת־הַמִּשְׁכָּן: וְלֹא־יָכֹל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן עָלָיו הָעֲנַן וּכְבוֹד ה' מָלָא אֶת־הַמִּשְׁכָּן: וּבַהֲעֲלוֹת הָעֲנַן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־מַסְעֵיהֶם: וְאִם־לֹא יִעֲלֶה הָעֲנַן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֲלֹתוֹ: כִּי עֲנַן ה' עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַלַּיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם:</p>
---	--

8. Vayikra 1:1

<p>Hashem called to Moses and spoke to him from the Tent of Meeting, saying:</p>	<p>וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר:</p>
--	--

Q: Why/Is this significant/What is the theme?

9. Bechor Shor (Yoseph ben Yitzchak -12th cent Tosafist)

<p>ויקרא אל משה. לפי שנאמר בסוף הספר: וכבוד ה' מלא את המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד, הוצרך לקרותו וליתן לו רשות לכנס. וכן מצינו בהר סיני כשכסהו הענן כתב: ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן. ולפי דקאי אקרא דלעיל דכתיב: וכבוד ה' מלא את המשכן, כתב: ויקרא אל משה, דאכבוד ה' דלעיל קאי. ורבותינו פירשו דלכל הדבורים היתה קריאה, ולמדה תורה דרך ארץ שכשאדם מדבר עם חבירו יקראנו תחלה שידע שאליו הוא מדבר:</p>
--

10. Sifra 1

<p>1) (Vayikra 1:1): "And He called ("vayikra") to Moses, and the L-rd spoke ("vayedaber") to him from the tent of meeting, saying" — Now is this not evident? (that He called him before He spoke to him? Why need it be written?) Dibbur (speaking) is written here, and dibbur is written in relation to the sneh (the burning bush [(Shemoth 3:4): "And G d called to him from the midst of the sneh, and He said ("vayomer" - comparable to "vayedaber") ...]). Just as in the instance of the sneh, kriyah (calling) precedes dibbur, so here, (it is understood that) kriyah precedes dibbur!</p> <p>2) Not necessarily. This may be so with the sneh, the beginning of G d's speaking, but not with the ohel moed (the tent of meeting), which was not the beginning. — This is refuted by Mount Sinai, which was not the beginning of G-d's speaking to him, and where dibbur is nonetheless preceded by kriyah (Shemoth 19:3).</p>	<p>[א] "ויקרא...וידבר" – הקדים קריאה לדיבור. הלא דין הוא! נאמר כאן 'דיבור' ונאמר בסנה דיבור (שמות ג, ד-ה עיין שם): מה דיבור האמור בסנה – הקדים קריאה לדיבור, אף דיבור האמור כאן – הקדים קריאה לדיבור [ב] לא! אם אמרת בדיבור הסנה] – שהוא תחלה לדברות; תאמר בדיבור אהל מועד שאינו תחלה לדברות?! דיבור הר סיני יוכיח! שאינו תחלה לדברות והקדים בו! (קריאה לדיבור (שמות יט, ג [ג] לא! אם אמרת בדיבור הר] סיני – שהוא לכל ישראל; תאמר</p>
--	---

<p>3) (This is no refutation.) This may be so because the dibbur of Mount Sinai was to all of Israel (i.e., to Moses on behalf of all of Israel), which was not the case with the ohel moed. Rather, this (that there was kriyah at the ohel moed) can be derived from a binyan av (see hermeneutical principles 3b), viz.: The dibbur of the sneh, which is the beginning of G d's speaking (to Moses) is not like the dibbur of Mount Sinai, which is not, and the dibbur of Mount Sinai, which is on behalf of all of Israel, is not like the dibbur of the sneh, which is not.</p> <p>4) <u>What is common to them is that they are dibbur from the mouth of the Holy One to Moses, and kriyah precedes dibbur — so, wherever there is dibbur from the Holy One to Moses (as in the instance of the ohel moed), kriyah must precede dibbur.</u></p>	<p>בדיבור אהל מועד שאינו לכל ישראל! ? הרי את דן מבנין אב: לא הרי דיבור הסנה שהוא תחלה לדברות כהרי דיבור הר סיני שאינו תחלה לדברות; ולא הרי דיבור הר סיני שהוא לכל ישראל כהרי דיבור הסנה שאינו לכל ישראל; <u>ד] הצד השווה שבהן שהן דיבור</u> <u>מפי קדש למשה והקדים קריאה</u> <u>לדיבור, אף כל מה שהוא דיבור</u> <u>מפי קדש למשה – הקדים</u> <u>קריאה לדיבור!</u></p>
---	---

11. R Hirsch on Vayikra 1:1

A call preceding God's words is indeed a characteristic of Moshe's prophecy. Thus it says in the ספרא that on every occasion that God spoke to Moshe, a call preceded His word. Scripture explicitly mentions this however in only three places - (1) when God first spoke to him from the אהל מועד (here), (2) when God spoke to him for the first time at the thorn bush, and (3) when God first spoke to him at Har Sinai - in order to teach us that in all circumstances and in every place, whether from an isolated thorn bush, from a flaming mountaintop in the sight of the entire people, or in the privacy of the Tent of Meeting, whenever God's word came to Moshe, a call preceded His word.